

Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 – Smíchov **SMÍCHOVSKÝ ZPRAVODAJ**

ročník 20/číslo 1002

11. duben 2020

PROGRAM ALTERNATIVNÍ SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

Dopoledne

10,45 hodin

Bohoslužbu vede Robert Heczko

- Varhanní hudba
- Úvod
- **Oznámení**
- Úvodní modlitba
- **Dětský příběh** – Robert Heczko
- Píseň „*Můj Pán o mě ví*“
Vlad'ka Nohejlová
- **Čtení textu Bible** – *Žalm 116* – Robert Heczko
- Tichá modlitba
- **Kázání – Soňa Sílová**
Téma: „Sobota ticha a mlčení“
- Chvilke ke ztišení – píseň „*Je kámen odvalen*“
Vlad'ka Nohejlová, Josef Cepl
- Závěrečná modlitba – Soňa Sílová
- Rozloučení – Robert Heczko
- Varhanní hudba

bohosluzbyonline.cz

SMÍCHOVSKÉ INTERNETOVÉ RÁDIO

Oznámení

- Přejeme požehnanou sobotu všem
- Dnes, 11. 4., bude z Božího slova sloužit s. Soňa Sílová
- Příští sobotu, 18. 4., bude kázáním z Písma sloužit br. Jiří Drejnar
- Cyklus setkání „Jsme spolu“ pokračuje dále po-pá od 20⁰⁰ hod.
Aktuální leták je součástí Zpravodaje.
- Od 5. do 12. 4. probíhá vysílání v 19³⁰ hod
„Příběhy Velké noci“ na HopeTV (více informací dále ve Zpravodaji)
- Ve čtvrtek 16.4. se uskuteční jednání Výboru sboru od 18³⁰ hod
formou videokonference
- Pomoc starším členům a přátelům našeho sboru je stále aktivní
Kontakt skrze e-mail sona.silova@seznam.cz nebo na telefonu: 724 130 602
- Program sobotních bohoslužeb a činností sboru v dubnu 2020
je součástí tohoto Zpravodaje.
Klasický čtvrtletní program bude vydán podle situace kolem koronaviru.
- Pozastavení činnosti Klubu Pathfinder do odvolání.
Další informace jsou na webu www.kp-penguins.cz
- Prosíme, myslíme na svých modlitbách na sestry a bratry,
kteří jsou nemocní nebo prožívají různé nemilé životní situace.
- Prosíme, připojte se k nám a v měsíci dubnu myslíme na svých
modlitbách na oddělení našeho sboru: *ozvučení, promítání.*
- Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel.
Na tento účet je možné poslat případné dary (sbírku) pro potřeby sboru.
- Další informace a akce naleznete dále ve Zpravodaji.
Věnujte těmto informacím pozornost,
některé nabízejí řešení situace kolem koronaviru Covid-19.

V období 12.–18. 4. 2020 oslaví narozeniny:

Kubíková Jana (12.4.); Trněný Radek (13.4.);
Černá Márija (14.4.); Kronychová Hana (15.4.);
Michalcová Jitka (17.4.); Kafková Bohuslava (18.4.)

Přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

P.S. Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

VZKAZY, PODĚKOVÁNÍ, NABÍDKA...

BLAHOPŘEJEME

V pátek 10. dubna 2020 v 9 hodin v Roudnické porodnici se narodila Aničce a Danielovi Srchovým **dcera Emilie**.

Váží 3 kg a měří 49 cm. Všichni jsou v pořádku.

Program sobotních bohoslužeb a činností sboru v dubnu 2020

DATUM	KÁZÁNÍ	PROGRAM ODPOLEDNE A VEČER	RŮZNÉ
4. 4.	V. Vondrášek		5. 4. (ne) Velikonoční výlet TOMů*
11. 4.	S. Sílová		16. 4. (čt) Jednání Výboru sboru 18:30 hod.*
18. 4.	J. Drejnar		
25. 4.	S. Sílová		
2. 5.	V. Vondrášek	Klub zdraví 14:00 hod.*	

**akce, které jsou závislé na nařízeních vlády ohledně koronaviru Covid-19*

KAZATELSKÁ EPIŠTOLA SMÍCHOVSKÝM – 4.kapitola

Moji milí Pánem milovaní spoluvěřící, milost Vám a pokoj od Boha Otce, Syna i Ducha svatého – zvláště v současné době...

Bylo pro mě silným a hezkým zážitkem kázat minulou sobotu od naší zdi ve foyer, která je krásným vyjádřením naší víry, naší cesty za Bohem. Ještě jednou bych rád zpětně chtěl poděkovat našemu úžasnému týmu techniků pod vedením staršího pro tuto oblast br. Petra Bezděkovského – nejen za pravidelné večery JSME SPOLU, ale i za jejich vstřícnou flexibilitu, když bylo kázání nestandardně odjinud, a ne z kazatelny ve sboru.

Dalším milým překvapením pro mě byly mnohé reakce od Vás, když jste mi psali, že jste si mnozí z Vás uvědomili, jak Vám schází nejen lidé, ale i naše krásné prostory, které máte rádi. Jak rádi se mnozí díváte na tu velmi inspirativní zeď s fontánkou, kam se rádi týden co týden vracíte... Někteří jste přiznali i údiv nad tím, kolem čeho každou sobotu roky chodíte, a nikdy jste si nevšimli, jaký skvost míváte a co je tam vlastně napsáno.

Kéž by nám všem tato zvláštní doba přinesla nové objevy toho, na co jsme si kolem sebe i v sobě možná zvykli a co stojí za to nově ocenit, vyzvednou, očistit, nově prožít, vyjádřit vděčnost a radost z toho, jak je osobně každý z nás – a každý tak nějak jinak – od Pána obdarován.

Tak byť nevím, jak dlouho se ještě osobně nevidíme pod naší „zdi vyznání víry“, velmi se těším z toho, že V RUKOU TVÝCH JSOU DNOVÉ MOJI... - i celého našeho sboru...

S vděčností Váš kazatel Vašek Vondrášek

Kdy bude slavnost Večeře Páně?

Jak všichni víte, měli jsme v plánu o letošních Velikonocích jako vrchol všech předvelikonočních programů slavit slavnost velikonoční Večeře Páně. Chceme Vás všechny ubezpečit, že jsme hledali způsoby, jak tuto slavnost slavit za současných podmínek, ale každá z navrhovaných možností nás nakonec zavedla do slepé uličky. Protože tuto slavnost máme ve velké vážnosti a úctě a protože chceme zůstat v mantinelech Písma a jeho principů, nezbyvá nám než tuto vzácnou slavnost odložit na příhodnější doby, tedy až pomine karanténa. Chceme Vás všechny ujistit, že se na naši společnou příští slavnost Večeře Páně upřímně těšíme jako na slavnost společenství nejen s každým z Vás, ale obzvlášť s naším Pánem... Doufáme, že to bude dříve než v Božím království... No a kdyby ne, tak tam to teprve bude stát za to ☺.

Ve společném očekávání věcí příštích a v důvěře v Boží vedení Vaši kazatelé

Soňa Sílová a Václav Vondrášek

Pomoc pro seniory

Milí senioři,

jsme tu pro vás i v této náročné době. Potřebujete-li s něčím pomoci, dejte nám vědět. Rádi Vám s Vašimi záležitostmi pomůžeme. Ať už potřebujete vyřídit nejrůznější záležitosti, zjistit aktuální informace nebo zajistit jinou praktickou pomoc, jsme tu pro vás.

Jak bylo v minulém zpravodaji avizováno, díky oddělení žen Vám od sester z našeho sboru můžeme zajistit látkové **roušky**. Ve spolupráci s Adrou a jejich dobrovolníky můžete mít nyní v době epidemie zajištěné také pravidelné **nákupy**, návštěvu v lékárně či na poště.

Pokud byste potřebovali **povzbuzení**, cítíte se osamoceni a potěšil by Vás telefonický kontakt, rádi Vám budeme oporou na dálku. V této oblasti jsou tu pro Vás také naši kazatelé Václav Vondrášek a Soňa Sílová a diakoni z našeho sboru.

S přáním Božího pokoje a jeho ochrany.

Jana Bláhová Archa pomoci Praha

Tel.: 737 385 530, E-mail: archapomoci@seznam.cz

Vážené mi diakonky, vážení mi diakoni,

chtěl bych Vám opět tímto oslovením předně poděkovat.

Jste teď **z vlastní iniciativy angažovaní v péči o duši druhých** v historicky nebývalých událostech. A situace je náročná. Jen, prosím, **pečujte také o tu svou**. Ale též v té věci hrozí extrém – sklouznutí třeba do sebelítosti. Sebelítost může člověka hluboce rozleptat. **Nelítovat se a navzdory** jsou důrazy linoucí se **celým Písmem**. Více než se svou duší („sami k sobě/se sebou“) můžeme **mluvit k Bohu**, což **je aktem víry** (viz. L 12,16–21). A snad je také Vám stále někdo dobrotivě laskavý/á na dosah, po boku. To **nejtěžší je stále před námi**. Citlivě **rozložme své životní síly: biologické, duševní i duchovní**, neboť jsou tyto složky člověka úzce propojené. (Holistické – celostní – pojetí člověka je součástí naší vírouky.) Proč je důležité si toto vše znovu připomenout a uvědomit?

Zvýší se počty nemocných a s tím rovněž těch příběhů se smutným koncem, ale také **přibude těch uzdravených!** Vše bude mnohem **drtivěji dopadat** na společnost i jednotlivce. Jen jsme vyslovili, **v souřadnicích**, čeho budeme prožívat **další měsíc roku**. Tím úlevněji lze čerpat **statečnost, důvěru i naději víry** do otevřené budoucnosti naší civilizace (a ta je vždy nejistá) v Modlitbě Páně:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se Jméno Tvé.

Přijď království Tvé.

Bud' vůle Tvá jak v nebi, tak i na zemi.

Každodenní chléb dej nám dnes.

A odpusť nám naše dluhy, jakož i my jsme odpustili našim dlužníkům.

A nevydej nás v pokušení, ale vysvobod' nás od zlého.

Neboť Tvé jest království a moc i sláva na věky věků. Amen.

(Mt 6,9–13)

Odevzdávat se do vůle Boží, vyžít z denního chleba, odpouštět si a vyhlížet Vysvobození od zlého – a pomáhat druhým odevzdávat se do vůle Boží, pomáhat druhým vyžít z denního chleba a vyhlížet Vysvobození od zlého – to obé se učíme od Pána života i smrti v jedinečných konturách (obrysech) nejen našich životů, ale také dějin (kolektivně prožívaná atmosféra ohrožení). **Vaše role je nenahraditelná v duchovním rozměru životů. **S Vámi je na tom světě lépe v dobrém i zlém.****

Jste laskaví i v tom, jak **se vzájemně o sebe staráte, zajímáte se jeden o druhého** – a kdyby zůstalo jen u toho (jakože nezůstává), už v tom je **mocná pomoc**. I proti tomu, co jsme si vyčetli z Písma v rámci sobotní školy (Da 12):

"...Bude to doba soužení, jaké nebylo od vzniku národů až do této doby... Mnozí budou zmateně pobíhat..."

Neaktualizují text na současnost. Vůbec se necítím práv určovat, kde se v rámci detailů apokalyptiky nalézáme. Jen mi daný kompilát svým důrazem **koresponduje s naším „tady a teď“**. Prožíváme cosi, co tu nikdy nebylo, a mnozí jsou tolik zmatení. **My** se tak nechováme, **nepobíháme zmateně** (řečeno obrazně), protože **se opíráme o pevný bod lidských dějin**. Ostatně slovo **víra** je ve Starém zákoně odvozeno od slovesa **"být pevný/á", „být rovný/á“, „spoléhat se“**.

Naše republika je zmatená a nalomená jako celá Evropa. Vráť se ke křesťanství, když ji kult konzumu nechal na holičkách? Kdo se tak ptá z médií? Můžeme již dnes po opadnutí prvního šoku vnímat, jak pokračuje politikum (politická tahanice).

Také bych Vám rád připomenul, že **Da 12. kapitola** obsahuje **jeden ze dvou či třech výskytů z celého Starého zákona (!) slovo "vzkříšení"** ve všeobecném smyslu (Iz 25,8. 26,19 a Da 12,2) - **Nové stvoření** je jedinou **odpovědí Písma na veškeré utrpení světa**. A **vzkříšení Krista je nejdůležitější událostí křesťanství!** Historicky je Ježíš nejlépe doloženou náboženskou osobností ze všech. Že **Ježíš žil a byl** za Piláta Pontského **ukřižován, je fakt**. Že byl tento **Ukřižovaný vzkříšen, je aktem víry**. **Můžeme svědčit** právě tak, jako jiní mohou popírat – ba vysmívat se (nic nového pod sluncem). **Víru ve Vzkříšeného nelze dokázat ani popřít, ale ji lze vyznávat – v dobrém i zlém, bez sebelítosti a navzdory**. V tom jste, diakonky a diakoni, nenahraditelní, důležití.

V duchu kázání (dostalo se k Vám v psané formě) jsme se včera "opírali o sobotu" a v dozvuku toho setkání (v Chrámu v čase) si dovolím vyznat: **karanténa je tady s námi čtrnáct dnů, ale sobota v našich životech několik let – co je to proti judaismu s jeho více než třemi sty tisíci a dvěma sty lety** (cca doba exodu 1250 př. Kr.) –, není to úsměvné? A sobota je o **odpočinutí od všeho, co svírá a drtí**. Naše odpočinutí od všeho, co svírá a drtí, **sestupuje do našich srdcí, myslí a našeho společenství víry skrze Syna Božího** – toho času částečně, jednou v plnosti. Však si pro nás přijde.

Věřím, že dobro je silnější než zlo, věřím, že život (z)vítězí nad smrtí. To „naše slovanské“ pohádky obšlehly (svým pokřesťanstvím) z evangelia. Že dobro vítězí nad zlem, život nad smrtí, **není pohádka, ale naše léčivá víra.**

Hospodin se na Vás usmívá a nejmilovanější Vám chrání. – Jen „mít pro to“ oči (uši).

29.3.2020 (17 dnů nouze, 14 dnů karantény) Sbor Praha – Krč
Josef Dvořák

TVŮRČÍ ROZMĚR DNE A ROKU ODPOČINUTÍ

Vážení mi **krčtí i sedlečtí**, sestry a bratři v Kristu, mládežníci, všichni **dobře víte, jak rádi bychom se spolu zítra sekali osobně...**

„Svět se zastavil a planeta Země si oddechla od tíhy mnohé lidské aktivity. **Kdo to kdy zažil?** I tak lze vnímat současnou situaci, odhlédneme-li od člověkovy sebestřednosti...”

Tyto úvodní věty zazněly z naší virtuální kazatelny před týdnem. Pro většinu z nás šlo již o druhou sobotu, kdy **jste vstupovali do Chrámu v čase**, ale **nikoli do chrámu** na společnou bohoslužbu **pod jednu střechu**. Ohlédneme-li se za tím, co jsme pociťovali jako naléhavé, zůstávají mnohé otázky otevřené – ovšem s větší mírou závažnosti.¹ Specifičnost dneška je dle mého v následujícím: máme větší míru jistoty, že daná opatření budou delší, než jsme si vážně připouštěli, a zatím není čas sčítat a odčítat („ztráty a výhry“).

Obory soustředěné na problematiku rodin s vážně nemocnými či postiženými členy (zejména dětmi) mají hluboký vhled do následujících scénářů: **manželství**, která byla pevná, **se „příchodem“** závažného onemocnění nebo postižení **upevňují; křehká manželství** však takový bytostný zlom často **rozvrátí**. Mluvíme v metaforách! Karanténa a stav nouze v naší zemi nelze k něčemu takovému vůbec přirovnávat! Přesto (1.) když mluvím k mladým lidem, ptám se jich – **„chcete vidět, co je láska?“** – s tichou pokorou

¹ Z dopisu diakonům z minulé neděle:

Již v těchto dnech víme, že **svět – život**, do kterého se po neznámé nám době vynasnažíme vrátit, **nebude už tentýž**, v němž jsme žili **před epidemií**.

1. Na „**opotřebování**“ **lidí zdlouhavostí** těchto událostí.

2. Na **dopady izolace** (zejména těch, kteří jsou sami či vážně nemocní).

3. Na **náročnost vyhození z ročního rytmu** školního i akademického roku (tedy i běžného roku).

4. Na **potíže** zejména rodin **z ekonomických důvodů**.

Jak se promění pracovní trh? Utáhnou matky a otcové půjčky a budou schopní důstojně pokrývat náklady na život rodiny? Co udělá ona skloňovaná nemoc s námi, pokud se dostane pod střechu našich bytů či domů? V co události protaví naši víru a obстоjíme v kritériích solidarity a morality života celé společnosti?

je odkazují, ať se podívají, jak se máma s tátou starají o své postižené dítě, nebo jak děti obstarávají své nemohoucí rodiče. Přesto (2.) **nastalá** celospolečenská, přitom náhlá a **převratná změna** mnohé **ukáže nám samým o nás samých**. Rodiny, které byly zvyklé žít hodně spolu, elegantně ustojí (například) stísněné podmínky domácnosti. Češi vynalézavě vtipkují o silném ročníku 2021, někteří porodnost zvýší v důsledku dnešních státních opatření ještě letos. Kde lidé sami před sebou či před rodinou utíkali třeba do práce či zálib, čelí nebývalé zátěži. Snad stav nouze napomůže **přetavit povrchní užívání si v hluboké prožívání víry, rodiny, přátelství, ale též práce** – při vědomí křehkosti života a váze jeho podstatných hodnot tváří v tvář těm lehce pomíjejícím. Předně všem zamilovaným a milujícím se s novou pravdivostí ozřejmí, že: „**Ať se děje cokoli, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá.**“ (1 K 13,7)

Chtěl bych jen poukázat na **sílu víry – judaismu i křesťanství** – která **dokáže to ničivě zlé zapřáhnout do služeb dobra**. Patrně tato myšlenka stojí za názvem sbírky kázání pana prof. Jana Hellera (*Jak orat s čertem?*), který nám v Krči několikrát kázal a na svatbě Jiřího a Olgy v kapli žehnal. Jak teologové, faráři, tak ekonomové pro zmíněné fenomény ve společnosti jako příklad uvádějí **legendu o Prokopovi orajícím čertem**. Pan prof. **Lubomír Mlčoch** k tomu často poznamenával „*že na to, aby člověk byl s to zapřáhnout zlo, měl by být přinejmenším světcem*“.² Jen na připomenutí: je vyznáním víry (nelze z automatizovat), že vše napomáhá k dobrému tomu, kdo věří.

Izraelský malíř **Jehuda Bacon** se domníval, že holocaust přežil proto, aby o hrůzách mohl druhým vyprávět, a ony se díky tomu nebudou opakovat. V úsudku se mýlil. Hrůzy se opakují. Navíc nejen že nikdo nenaslouchal, dokonce nikoho příběh ani nezajímal. Jaký smysl mělo vše, co prožil? Svě východisko pro sebe odhalil: **Co to všechno udělalo s tebou?**

Svět se zastavil a planeta Země si oddechla... V daných událostech také nelze nepřipomenout odpočinutí Hospodinovo, které bylo darováno i zemi (půdě i tvorům) každý padesátý rok. Jde o pozoruhodné (dle mého platné) ustanovení, v němž se svatost odpočinutí odehrává v čase: „*Je to léto milostivé. Budete je mít za svaté.*“ (Lv 25,12) A právě odvoláním na **Léto milostivé začíná v sobotu** své veřejné působení **Ježíš** v Nazaretě:

„Duch Hospodinův na mně,

zda ne kvůli tomu, aby pomazal mne

zvěstovat evangelium žebrajícím (ubohým, chudým)?

Poslal mě

vyhlásit (veřejně) zajatcům propuštění (ze závazků, dluhů, trestů)

a slepým vzhlednutí (nabytí zraku),

poslat zlomeným propuštění (ze závazků, dluhů, trestů),

vyhlásit (veřejně) léto Hospodinova přijetí.“

(L 4,18–19; srov. Iz 61,1–2; 58,6)

Ve světě děleném na pány a jejich otroky, tedy v Egyptě stejně jako ve starověké Mezopotámii, bylo **nemyslitelné, aby otrok „měl právo“ v práci ustát, natož zvíře. Ani**

² SEDLÁČEK Tomáš. *Ekonomie dobra a zla: Po stopách lidského tázání od Gilgameše po finanční krizi*. Vyd. 2. Praha: Nakladatelství 64. pole, 2012, s. 53, pozn. pod čarou č. 53.

na den, nemluvě o celém roku, Létě milosti, Létě Hospodinova přijetí. Chammurapiho zákoník, jeho předchůdci, ani zákoníky Asýrie či Chaldeje, nic obdobného neuvádí. „**Přikázání šabatu... je neodvoditelné a jedinečné ve světových dějinách**“. (M. Stern)

Zdá se, že ve starém Izraeli nenastala nikdy (ani v celých dějinách) politicky a nábožensky dostatečně dlouhá stabilita, aby Hospodinovo slovo realizovaly alespoň dvě až tři generace (které by padesátiletí mohlo obejmout). Dnešek můžeme interpretačně přijmout jako jakýsi „závdavek“, který nepřichází mocí víry z nitra náboženského chování, ale silou vnějších politických opatření. Jen zvažme, že **se neděje cosi neslýchaného** (určitě ne pro adventisty), když se svět zastavil. Podle Bible by lidé měli jednou za padesát let žít z Boží milosti. Řečtina má pojem *automaté*, pro který však hebrejšтина používá ekvivalent *safijach* znamenající **růst v době Léta milostivého**, kdy **vše roste z pouhé Boží milosti, a ne lidskou prací**. Což je v Bibli také obraz světa, kdy nastal věk protikladný tomu „v potu tváře“. Kéž by tím přinejmenším byla posílena naše trpělivost.

Ať už bude současná situace trvat, jakkoliv dlouho, je v ní určitý **rozměr zastavení se, odpočínutí a lze si sednout k nohám Mistra**. Mimochodem jde o tři termíny, všechny tři rezonují se slovem sobota – o tom jindy. Zvažme na závěr ještě jednu příležitost.

Ať brána vážně, či ignorovaná je „*sobota korunou sociálních zařízení biblických*“, ač ještě i **Římanům** se zdála „*podivínstvím*“, viděli v ní „*projev lenosti židovského národa... a že má i otrok právo jednou v týdnu, a to celý den, si odpočinout, bylo pro antického člověka vrcholem podivnosti*.“ (G. Sicher) Dokonce „*Seneca haněl Židy, že promrhávají svým šabatem sedminu života*.“ (M. Stern) Ovšem sobota je mimo jiné Boží pomocí na cestě pouští života, **sobota** se člověku může stávat jakousi **životodárnou oázou**, dávající sílu pokračovat v životní pouti k Bohu, do Ráje – ač se nachází za horizontem smrti. Ráj či jeho závdavek je tam, kde je Bůh blízko, Ráj či jeho závdavek je tam, kde jsou hezké vztahy. **Řekové nemohli** sedmý den, Šabat, **pochopit** jako součást díla (s)tvoření. **Co je kreativní na odpočinku?** Myšlenka, že samotný den může mít nezávislou hodnotu, byla zjevně nad jejich chápání. Jenže tak, jak **může vyhořet člověk** (syndrom vyhoření), **mohou vyhořet celé civilizace**. (J. Sacks) Sobota v sobě skýtá tvůrčí rozměr a potenciál. Sobotní přestání a odpočínutí, soustředění se na duchovní rozměr života podněcuje tvůrčí dovednost člověka. Je jedno, zda tu uměleckou, technicko-technologickou či všemožně humanitní. Kde jsou velkoříše lidských dějin: Egypt, Mezopotámie, Řecko, Řím...? Odpočiňte si jeden den ze sedmi a nevyhoříte. Tak malý národ – židovský – prošel a přežil všechny ty zmíněné civilizace. A svým vlivem ve vědách a dopadem na naši každodennost nemá obdoby. Co se stane s člověkem, odpočine-li si celý rok?

Nejsme to my, kdo zachováváme sobotu; **naše sobota v Kristu** (coby Chrám v čase) **zachovává nás**, a to předně **blízko Boha**. Dnes s nebývalou vnímavostí prožíváme „(částečně) Léto milosti“ skrze Krista – nejen požehnání přijímané v Chrámu v čase skrze Krista.

28.3.2020 Praha – Krč, Praha – Sedlec
Josef Dvořák

U příležitosti blížících se velikonočních svátků připravila internetová křesťanská televize HopeTV krátká zamyšlení nad jednotlivými evangelijními událostmi posledního, tzv. svatého týdne (od nedělního Kristova vjezdu do Jeruzaléma po nedělní vzkříšení).

Sérii pořadů jsme nazvali Příběhy Velké noci a chceme se také společně s Vámi zamýšlet nad významem Velikonoc.

Od 5. do 12. dubna budeme vždy v 19.30 na Facebooku a Youtube kanálu HopeTV uveřejňovat jednotlivé „příběhy“ s těmito řečníky:

- 5. 4. Velký král (Pavel Šimek)
- 6. 4. Velké přikázání (Pavel Moudrý)
- 7. 4. Velké soužení (František Kolesár)
- 8. 4. Velká zrada (Daniel Dobeš)
- 9. 4. Velká modlitba (Vít Vurst)
- 10. 4. Velká oběť (Pavla Žůrková)
- 11. 4. Velké ticho (Mikuláš Pavlík)
- 12. 4. Velké vítězství (Martin Lindtner)

Pohyb podporuje odolnost vůči infekčním onemocněním

Určitá míra pohybu zlepšuje imunitu a snižuje riziko infekčního onemocnění.

Jedno z velmi zajímavých a důležitých zjištění, které bylo za poslední dvě desetiletí vědeckého zkoumání odhaleno, je skutečnost, že během přiměřené fyzické aktivity nastává pozitivní ovlivnění imunitního systému. Prakticky to znamená, že jste méně často nemocní a tolik vás netrápí běžné nachlazení či infekce horních cest dýchacích. Jedná se o 25% až 50% snížení počtu dní, kdy jste nemocní. Jmenujte alespoň jedno léčivo, které to také dokáže.

A přitom to zas tolik nevyžaduje. Nechte děti běhat zhruba 6 minut (jako dříve o velké přestávce) a počet buněk jejich imunitního systému, které cirkulují v krevním oběhu, vzroste o více než třetinu.

Na konci našeho životního cyklu pak pohyb pomáhá zabránit útlumu imunitního systému, jenž souvisí s věkem. Sedmdesátileté ženy se sedavým způsobem života mají během každoročního období nachlazení a chřipek zhruba 50% riziko, že je postihne onemocnění horních cest dýchacích. Pokud ale každý den jdou na půlhodinovou procházku, pravděpodobnost, že skutečně onemocní, klesne na pouhých 20 %. U lidí, kteří pravidelně rekreačně běhají, je toto riziko dokonce nižší než desetiprocentní.

I z působení v ČR dobře známý adventistický lékař dr. John Scharffenberg, který v prosinci oslavil ve svěžesti těla, duše i ducha 96. narozeniny, se vyjádřil, že se domnívá, že právě každodennímu pohybu vděčí za to, že přežil oba dva své bratry – kteří byli tak jako on od malička vegetariáni.

Tip: Úplně postačí mírně náročná fyzická aktivita – jako je třeba chůze. Ten, kdo to zvládne, může jít svižněji, kdo ne, jde podle svých možností. Každý krok se počítá. Třicet minut je lepších než dvacet, šedesát lepších než třicet a devadesát minut je prospěšnějších než jedna hodina.

Poznámka: Pohyb je užitečný v každém věku. Senioři, kteří se v důsledku současných doporučení naneštěstí drží převážně doma, by přinejmenším neměli dlouhodobě sedět – to naopak imunitu snižuje a zdraví poškozuje. Nabízejí se různé domácí práce – dokonce i stát či pomalu chodit po bytě je lepší než sedět.

© *Fakta o zdraví / Prameny zdraví / NutritionFacts.org*

Z Magazínu zdraví a webového serveru Fakta o zdraví, redakčně kráceno. Na serveru Fakta o zdraví mohou zájemci zhlédnout celé video (viz odkaz níže) anebo si rozbalit jeho přepis (pod videem) a seznámit se s celým textem (který hovoří i o důležitosti užívání lahůdkového droždí pro posílení imunity). Pod záložkou Citované zdroje pak mohou nahlédnout přímo do vědeckých studií, ze kterých uvedené informace pocházejí.

Sbírka ADRA COVID-19: 1 000 000 Kč a pomoc pokračuje

I díky vám, našim bratrům a sestrám, se podařilo vybrat na pomoc potřebným lidem v rámci veřejné sbírky COVID-19 již přes 1 000 000 Kč! Všem dárcům a dárkyním velmi děkujeme. Naši dobrovolníci a dobrovolnice stále doručují nákupy, roušky či léky seniorům a dalším osamělým lidem v izolaci. **Jak to vnímají samotní příjemci pomoci?** Přečtěte si jejich srdečné vzkazy:

„Moc Vám děkuji za zprostředkování pomoci při nákupech, a hlavně vřelé díky dobrovolnici za její ochotný, bezprostřední, a hlavně milý postoj při donášce nákupu. Věřte, to vše se dá poznat i přes telefon...“ (sms pro DC Havířov)

„Dobrý den, jen jsem Vám chtěl poděkovat za nákup a roušku, kterou jste mi k tomu poslali. Děláte to dobře!“ (telefonát do DC Praha)

„Dobrý den, dnes jsme od vás dostali do Domova důchodců v Domažlicích roušky. Jsme vám nesmírně vděční.“ (FB vzkaz pro DC Klatovy)

„Dobrý den, nedávno jsem Vás požádala o pomoc jedné paní s občasnou pomocí s nákupem, léky apod. Chtěla jsem Vám poděkovat, služba opravdu funguje. Paní, která zajišťuje pomoc, je neuvěřitelně milá a hlavně pozitivní. Toto si myslím starší generace potřebuje, povzbudit, třeba jen dobrou náladou, a hlavně mít pocit, že se na ně pamatuje. Tyto informace mám přímo od paní, pro kterou jsem pomoc žádala. Ještě jednou děkuji a přeji Vám hodně sil do následujících dní.“ (e-mail do DC Znojmo)

„Týme Dobrovolnického centra ADRA, upřímně děkujeme, že jste nám tuto nelehkou dobu usnadnili ušitím roušek pro personál prostřednictvím vaší dobrovolnice paní Becíkové. Posíláme objetí, sílu do dalších dní.“ (zpráva pro DC Ostrava)

Děkujeme za řadu krásných vzkazů, které dávají organizátorům i dobrovolníkům energii a chuť pokračovat dál! Na ADRA COVID-19 sbírce a pomoci potřebným lidem se můžete podílet přímo přes <https://www.darujme.cz/projekt/1480> nebo převodem na číslo účtu ADRA 66888866/0300, variabilní symbol 111.

Za Vaši podporu děkujeme! Pomáhat s Vámi je radost!

K A Z A T E L N A

IAN KŘTITEL A JEHO POSELSTVÍ PRO NÁS

Kázání ze soboty 15.2.2020 – br. Martin Pavlík

J 1, 19–23

Milé sestry a bratři v Kristu,

naši pozornost chci dnes zaměřit na postavu, která v Ježíšově příběhu znamenala důležitou roli, zmiňují ji všechna čtyři evangelia, a přesto jako by celý život hrála druhé housle. Nejprve si položíme otázku, kdo byl tento člověk, který hlásal, že už je to tady a nebe sestupuje na zem, poté si všimneme nenápadného, avšak jednoho ze zásadních momentů jeho života, a nakonec snad také dojdeme k tomu, proč má smysl číst v Bibli jeho příběh i dnes.

Příběhu této postavy nelze rozumět bez příběhu Ježíšova, a troufám si říct, že to samé lze říct i opačně – že snad ani Ježíšově příběhu bychom v mnoha ohledech nerozuměli správně, pokud bychom neznali příběh dnešní postavy; postavy, pro kterou byl křest tak typický, že byl podle něho pojmenován „Křtitel“.

Jde o člověka, který kázal dříve než Ježíš. Kdybych vám položil otázku, kdo je autorem stručného, a přesto nesmírně hlubokého kázání ve znění: „*Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.*“ – jak byste odpověděli? Všimli jste si v Matoušově evangeliu ve třetí kapitole, jak zní obsah kázání Jana Křtitele? „*Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.*“ A víte, jak zní Ježíšovo první kázání, o kterém čteme v následující, čtvrté kapitole? „*Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.*“ Stejně poselství, kterým Matouš, možná nejlépe ze všech evangelistů, vyjádřil sounáležitost mezi Ježíšem a Janem Křtitelem. Zvěst obou totiž zaznamenal stejnými slovy. Tato skutečnost jako by podtrhovala to, co jsme již objevili – příběhy obou postav se vzájemně potřebují a doplňují.

I on byl prorokem přicházejícího božího království. Evangelia několikrát zmiňují, že i on měl své učedníky jako Ježíš, mnoho lidí ho stejně jako Ježíše vyhledávalo a následovalo. A přesto si na Ježíše ani na mesiáše nikdy nehrál a do konce života zůstal poctivý v roli, kterou zastával. A tou bylo, jak sám říkal, jen připravit cestu někomu jinému. Možná si vybavíte film *Poslední pokušení Krista*, anebo Botticelliho nástěnnou fresku *Kristovo pokušení* či nějakou z mnoha knih s tímto námětem. O Ježíšových pokušeních se mluví často. Málo se však mluví o pokušení, kterému čelil Jan Křtitel, a přitom podobně závažnému – pokušení myslet si, že je důležitý. A stejně jako Ježíš nepodleh.

Jan Křtitel je výjimečná postava v mnoha ohledech. Je známý, i když popisnými nebo různými životopisnými informacemi evangelisté o něm šetří. Objevuje se náhle a vše, co si v souvislosti s ním vybavíme – poušť, řeku Jordán, kožený oděv, stručné obrysy jeho kázání, křtu a násilné smrti – všechno souvisí s Ježíšovým příběhem. Kdo tedy byl Jan Křtitel, kterého Ježíš označil za největšího z proroků? Tak zněla naše první otázka. V naplnění Izajášova proroctví, které jsme dnes dopoledne zaslechli taky, to byl člověk, který byl vyslán, aby Ježíši připravil cestu. S nadsázkou bychom možná mohli říct, že to byl významný influencer své doby – i on se divně oblékal a dělal reklamu někomu jinému. ☺ Od dnešních influencerů, tedy vlivných lidí s obrovským dosahem k jejich sledovatelům, se však liší v jedné podstatné věci. Jednak této své roli skutečně podřídil celý život, o který nakonec přišel, ale především – a toho si chci zvláště všimnout – věděl, kdo není. I přesto, že jde vlastně o jednu nejzáhadnějších postav v Novém zákoně, v této věci byl patrně zřetelnější než všichni ostatní – věděl, kdo není.

Víte, že služba Jana Křtitele vzbudila senzaci. Kolem jeho osoby došlo v tehdejší době skutečně k velkému duchovnímu probuzení. Velké zástupy lidí směřovaly k řece Jordán, aby si poslechly jeho výzvu a nechaly se pokřtít. Hnutí, které vyvolal, nemohlo zůstat bez povšimnutí a ani nezůstalo, a tak k němu byla vyslána delegace s jediným záměrem – zjistit, kdo tento člověk je, a tak mu čtyřikrát položila otázku po jeho identitě.

*Toto je svědectví Janovo, když k němu Židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: „Kdo jsi?“ Nic nepopřel a otevřeně vyznal: „**Já nejsem Mesiáš.**“ Znovu se ho zeptali: „Jak to tedy je? Jsi Eliáš?“ Řekl: „**Nejsem.**“ „Jsi ten Prorok?“ Odpověděl: „**Ne.**“ Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme přinést odpověď těm, kdo nás poslali. Za koho se sám pokládáš?“ (J 1, 19–22)*

Kdo jsi? Jak to teda je? Kdo teda jsi? A nakonec, za koho se pokládáš ty sám? Často se cítují Janovy drsné, vyhrčené výroky a varování, ale tento nenápadný moment z Janova života, který jsme právě četli, mě fascinuje nejvíce. Na všechny otázky odpověděl negativně: nejsem mesiáš, nejsem Ježíš, nejsem Eliáš ani žádný jiný prorok. Tvrdil jen, kdo není, protože věděl, že odpovědět kladně na všechny 3 otázky může jen jeden člověk – Ježíš. A na poslední otázku, za koho se pokládá on sám, odpověděl prostě: jsem hlas, pouhý hlas, který připravuje cestu na setkání s někým důležitějším. Tvrdí, kdo není, a tam, kde částečně odpoví, se pokaždé dozvíme něco o Ježíšovi: jsem hlas, který ale oznamuje někoho jiného; jsem ten, který křtí vodou, ale uprostřed vás je ten, koho neznáte a komu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u jeho obuvi.

A tady se chci na chvíli vynořit z Bible a položit si otázku. Co je těžší? Říct, kdo jsme, nebo kdo nejsme? Představte si, kolika méně problémům bychom v dějinách zřejmě čelili, kdyby si někteří lidé včas uvědomili, kdo nejsou. Kolik „mesiášů“ v dějinách uvěřilo tomu, kým ve skutečnosti nebyli. A ve většině případů to mělo fatální důsledky. A zřejmě to známe u sebe... O kolik méně problémů bychom měli i my sami, kdybychom si někdy nehráli na něco, co nejsme. Jan Křtitel to zvládl. Ale nikdo neříká, že je to jednoduchá věc. Umíme to taky? Jak to zvládnout? Jak si uchovat střízlivost sám o sobě? Jak v tom nesehat? A hlavně, jak na takovou otázku může odpovědět křesťan, který podle většinové české společnosti má jen pomotanou hlavu nějakým náboženstvím. Vždyť třeba Marx říkal, že náboženství je opium lidstva a že je to právě víra věřících lidí, která jim motá hlavu. Feuerbach tvrdil, že pojem Boha je jen lidskou projekcí a celý náboženský svět je svět zdání, snů, přání a fantazie. A například Freudova teorie iluze je to samé v bledě modrém. Na první pohled jsou to právě náboženství, která si něco nalhávají a na otázku po střízlivosti by odpovídat neměla. Ale co když je to právě naopak? Co když právě křesťanská víra vede člověka k poznání toho, kým skutečně je. A ano, i toho, kým není.

Shodneme se nejspíš na tom, že i víry se dá zneužít, v dějinách jsme toho byli svědky mnohokrát. Skutečná víra by však měla iluzi zbavovat. K uvědomění, kdo nejsme, k tomu by nás měla vést naše víra. Je to jistě jedna z jejích úloh.

Jak si tedy uchovat vnitřní střízlivost o sobě? Jak zvládnout tlak dnešní doby na autenticitu? Nežít v iluzích a nic si nenalhávat? Myslím, že příběh Jana Křtitele je moudrou odpovědí. Tuto věc bychom s Křtitelem měli mít společnou – vědět, že nejsme mesiášové. Téměř před deseti lety z tohoto místa prof. Pavel Filipi řekl větu, kterou jsem si vybavil, když jsem dopisoval své kázání. Zůstala mi v paměti a vytanula mi na mysli právě v naší dnešní souvislosti. Řekl tehdy, že se Bůh stal člověkem, aby se žádný člověk nemusel nebo nepokoušel stát Bohem. Když se lidé snažili stát se Bohem, vždy to dopadlo špatně.

Sestry a bratři, příběh Jana Křtitele má smysl si přečíst i dnes. A jde o mimořádnou postavu zvláště pro naši církev. Víte proč? I Jan Křtitel totiž pocítil povolání zvěstovat Ježíšův příchod, a jeho službu bez toho nelze pochopit. Čím tedy dodnes jeho příběh obohacuje naši víru? Ukazuje totiž, že...

- 1) Čekat na druhý příchod a na přicházející nebeské království znamená činit pokání. Tak znělo jeho poselství. Činit, tedy něco dělat. Naše očekávání – i nás adventistů – a vyhlášení přicházejícího Krista nemá být pasivním čekáním, ale očekáváním činným, naplněným bohatým programem obnovy a proměny
- 2) spousta našich očekávání, jak se o tom dozvídáme z dějin naší církve, podobně jako očekávání Janova, se někdy mýjela s tím, kým Kristus skutečně byl. I některé naše eschatologické představy o soudu, podobně jako ty Janovy, se někdy mýjely s tím, kým Kristus byl. Musíme to přiznat, přiznal to i Jan, a i my se spolu s ním potřebujeme stále ptát: „Pane, jsi ten, kdo má přijít?“ „Kdo jsi Pane?“ Tato Křtitelova otázka je výzvou celoživotním budování živého vztahu s Kristem, a také o odvaze přiznat chybu.

- 3) Díky Kristu, stejně jako Jan Křtitel, můžeme vědět, kdo jsme, ale také, kdo nejsme. Není to jednoduchá cesta, ale ryzí. Ať nám v tom Bůh pomáhá stejně, jako kdysi tomu, kdo věřil, že Kristově příchodu a jeho přicházejícímu království stojí za to věnovat hlavní pozornost.

Amen

online

MLÁDEŽNICKÁ VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBA

... jako náplast za

MISSION
CAMP

Ve Tvých stopách
i v době virové nákazy

Dan Kašík | Jana Polehna | David Kogut
Marek Majtán | Jan Libotovský | Dan Huvar a další

Sobota 11. a 18. dubna od 10 hodin

Online přenos

odkaz na youtube najdete na
www.mssmladez.cz

WWW.BOHOSLUZBYONLINE.CZ

JSME SPOLU

13. 4. 20:00

MILOSLAV ŽALUD
kazatel a teolog

14. 4. 20:00

JIRÍ DREJNAR
kazatel a překladatel Bible

15. 4. 20:00

JSME SPOLU NAD BIBLÍ
- TROJANDĚLSKÉ POSELSTVÍ
Soňa Silová, Natálie Gabrišová, Michal Balcar

16. 4. 20:00

MARTIN SEMERÁD
kouč řeči těla

17. 4. 20:00

LUDEK SVRČEK
kazatel a církevní historik

JAK IZMAEL DORŮSTÁ V CHLAPCE, JE STŘEDEM POZORNOSTI V CELEM TÁBORE...

... A TAKÉ ZDROJEM NESHOD MEZI HAGAROU A SÁROU.

JEDNOHO DNE BUDE MŮJ SYN VLÁDNOUT CELEMU KMENI!!

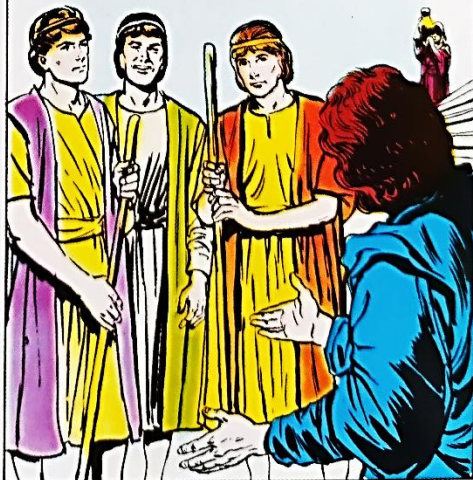
HAGAR JE KAŽDÝM DNEM SEBEVĚDOMĚJŠÍ!!

ABRAHÁMOVI DĚLAJÍ PROBLÉMY V TÁBORE STAROSTI. JEDNOHO DNE, KDYŽ PŘES POLEDNE ODPOČÍVÁ A PŘEMÝSLÍ O IZMAELOVI, HAGARĚ A SÁRE, VZHLÉDNE...

DO TÁBORA PŘICHÁZÍJÍ TŘI CIZINCI. ABRAHÁM JE POZDRAVÍ A POZVE JE, ABY SI ODPOČINULI A NAJEDLI SE S NĚM.

Pokračování příště